

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-01-22
Besvaras senast
2020-01-29 kl. 12.00

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2019/20:783 Slavliknande förhållanden i Libyen

Ett förstärkt vapenembargo, vapenvila och ett slut på utländsk inblandning i Libyen. Det enades Ryssland, Turkiet, USA och andra världsmakter om på det toppmöte i Berlin som nyligen genomfördes.

Tanken är att slutdeklarationen från mötet ska var ett första steg på vägen mot en fredlig lösning av inbördeskriget i landet. Men de två sidor som strider mot varandra i Libyen var inte med vid förhandlingsbordet. Libyens folk är hårt prövat av de stridigheter som pågår i landet. Men det är inte bara landets invånare som far illa av den instabila situationen.

Ett av mina starkaste politiska minnen som har etsat sig fast är en bild på ett antal etiopier och eritreaner sitter på knä i orange dräkter på stranden i Libyen. Bakom dem står uniformerade Daishterrorister. De lades sedan ned på mage och fick sina halsar avskurna. De mördades enbart för att de var kristna. Även kristna kopter har brutalt kidnappats och halshuggits av Daish. Etiopier, eritreaner, somalier och andra afrikaner har det mycket svårt i Libyen.

En del av dem som migrerar eller färdas genom Libyen rånas, hotas, våldtas och/eller mördas. Det är fruktansvärt. Både de som fallit offer för terrorister och de som fallit offer för andra mördare förtjänar upprättelse.

Som om detta inte vore nog förekommer det människohandel i Libyen. ”Totalt helvete” och ”inget jag ens skulle vilja att min värsta fiende ska gå igenom” – så beskriver en man som sålts som slav och blivit räddad i ett vittnesmål. För ett par år sedan vittnade bland annat Amnesty om motsvarande uppgifter: De som var satta i läger fick arbeta hårt och blev slagna tills de blödde, och de såldes.

För några dagar sedan kunde man se nya filmer från läger i Libyen där människor behandlades illa. De knöt sina nävar på samma sätt som skedde under protesterna i Etiopien för några år sedan.

Det är också viktigt att Afrikanska unionen får redskap att hantera de vidriga människosmugglare som profiterar på människors nöd. Ansvaret ligger också på det internationella samfundet. Därför är samtalen från det nyligen genomförda toppmötet glädjande, men mer måste göras för de vanliga människorna på marken.

Med anledning av detta vill jag fråga utrikesminister Ann Linde:

Vad kan ministern göra gentemot den människohandel och de usla villkor som råder i detentionslägren i Libyen?

.....

Anders Österberg (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren